

in de Evangeliën een weg gewezen wordt, en in de richting van dien weg wil hij leiden."

Het wil ook mij voorkomen, dat het verschil aldus niet onjuist is aangegeven. De N. C. S. V. wil door Christus tot God komen. En, waar zoowel ethische als gereformeerde christenen daarmee instemmen, tracht zij dan ook zoowel studenten van ethisch als van gereformeerd-rechtzinnigen huize te vereenigen.

Ik meen hiermede te hebben aangetoond, dat in al deze buitenkerkelijke kringen, waarin de religieusiteit van de intellectueelen der jongere generatie zich belichaamt, haar eklekticisme uitkomt.

Ik ga u dit ook aantoonen, waar ik thans eenige oogenblikken uw aandacht vraag voor het analoge verschil tusschen jongere en oudere generatie op wijsgeerig en op religieus gebied.

Ik weet het wel, met analogieën moet men, ook waar men het tertium comparationis in het oog houdt, voorzichtig zijn. Omnis comparatio claudicat. Er is geen, die loopt als een goed-ter-been zijnde, gedrilde recruut. Maar u zult zien, dat deze toch ook niet loopt als een, om zijn slecht-ter-been-zijn, uit den dienst ontslagene.

Eerst dan de twee generaties op wijsgeerig gebied.

Niet altijd en overal is er op wijsgeerig gebied verschil tusschen de jongere en oudere generatie. Maar zoo in andere eeuwen als in de 1ste eeuw v. Chr., en zoowel elders als toen te ATHENE, kwam het voor, en het verschil, dat zich tusschen hen voordeed, zat, wat ik u nu wil aantoonen in het eklekticisme der jongere generatie.

Laat mij u vooraf iets van die oudere generatie vertellen.

Er waren te ATHENE vier voornamen filosofenscholen: de AKADEMIE, het LYCEUM, de STOA en de TUIN.

De laatste twee waren er in de tweede helft der 4de eeuw bijgekomen.

Omstreeks 350 v. Chr. is de zomertijd der Grieksche philosophie voorbij. PLATO en ARISTOTELES, onder wie zij haar hoogsten opbloei had, zijn reeds gestorven, en in de vier genoemde scholen is het niet meer dan nabloei. Toch is daar nog een